

Gyógyszerészet

A MAGYAR GYÓGYSZERÉSZETI TÁRSASÁG LAPJA

Felolós szerkesztő: DR. LÁNG BÉLA

Szerkesztők: DR. BENKÓ GYÖRGY, DR. BRANTNER ANTAL, DR. KOVÁCS LÁSZLÓ
és DR. VINCZE ZOLTÁN

22. évfolyam

Technikai szerkesztő: LÁNG MIKIÓS, stílszerkesztő: NAGY IMRE

1978. október

10. SZÁM

Gyógyszerészet 22. 361—362. 1978.

Végh Antal professzor 75 éves

A Magyar Gyógyszerészeti Társaság elnöksége az ország gyógyszerészeinek és a magyar gyógyszerészet — mint a gyógyszerekkel foglalkozó tudományok és gyakorlat — minden magyarországi művelőjének, s nem utolsó sorban szaklapjai szerkesztőségeinek nevében is tisztelettel és szeretettel köszönti dr. Végh Antal professzort, aki most októberben tölti be életének 75. évét

A háborús évek anyagi- és erkölcsi pusztítása után még alig eszmélő ország, benne egy tömegekben megfogyatkozott, az új eszméit még fel nem ismerő, a magyar jövő új kilátásait még nem is sejtő értelmiség sajátos rétege, a magyar gyógyszerészek még tanácstalanul, sőt gyanakodva fogtak hozzá egészségügyi szolgálatukhoz, amikor Végh Antal dr. hivatásunk néhány más kiváló művelőjével összefogva hozzáfogott a szellemi „romeltakarításhoz”, majd újjáépítéshez. Az elsők között volt, aki világosan meglátta a gyógyszerészeti tudományok és gyakorlat új lehetőségeit, majd élére állt az

új társadalmi keretek között kibontakozó szakmai fejlődésnek. Az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete keretében létrejött Gyógyszerész Szakcsoport az ő vezetésével vette kezébe a gyógyszerész továbbképzés ügyét, ezen belül a továbbképző kiadványok és a szaklapok patronálását. Kezdeményező szerepe volt a „Gyógyszerészet” megindításában; mint a lap főszerkesztője 15 évig irányította az akkor még tapasztalatlan szerkesztőgárda munkáját. Az ő vezetése alatt alakult újjá s telítődött új célokkal, új tartalommal a Magyar Gyógyszerészeti Társaság, amely a Gyógyszerész Szakcso-

port közvetítésével az 1924-ben megalapított Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság legértékesebb hagyományait mentette át a jelen és a jövő számára.

Végh professzor társadalmi-szervező tevékenysége azonban nem feledtetheti el azt az értékes oktató, nevelő és tudományos tevékenységet, amelyet mint a Budapesti — később Semmelweis — Orvostudományi Egyetem Gyógyszerészi Kémiai Intézetének igazgató professzora, a Gyógyszerésztudományi Kar dékánja, a VI. Magyar Gyógyszerkönyv Szerkesztő Bizottságának elnökhelyettese, majd — Schulek Professor, a Bizottság elnökének halála után — elnöke, majd a VII. Magyar Gyógyszerkönyv Szerkesztő Bizottságának elnöke, a MTA és az Egészségügyi Minisztérium Gyógyszerészeti és Gyógyszerkönyvi Bizottságának, a WHO Nemzetközi Gyógyszerkönyvi Bizottságának tagja, a Szakgyógyszerész Képesítő Vizsgabizottság elnökhelyettese végzett, ill. végez ma is.

Dékánsága alatt — az ő gondolatainak felhasználásával — formálódtak meg azok a reform törekvések, melyek nagyban hozzá járultak a gyógyszerészképzés reformjának megvalósulásához. Mint előadóra jellemző, hogy páratlan didaktikai érzékkel hozza „ember közelbe” az amúgy nehezen érthető anyagot, és mestersen ki tudja alakítani a kapcsolatot a hallgatóságával.

Ezeknek az üdvözlő soroknak nem lehet célja, hogy akár nagyvonalakban is áttekintő képet adjon Végh professzor eddigi gazdag munkásságáról, arról a sok évtizedes oktatói, tudományos és társadalmi munkásságról, amelynek értékelését a Magyar Népköztársaság Kormánya a „Szocialista Munkáért” érdeméremmel, valamint a „Munka Érdemrend” adományozásával is kifejezésre juttatott. A Magyar Gyógyszerészeti Társaság, a „Winkler Lajos emlékérem”, a „Schulek Elemér emlékérem” és a „Kazay emlékérem” adományozásával igyekezett megköszönni tárgyilagos szakmaszeretetét és szervezői készségét, a gyógyszerészet előbbreviteléért kifejtett áldozatkész munkáját.

Végh professzor munkássága külföldön is figyelmet keltett, és ennek elismeréseként a szocialista országok köréből a Német Demokratikus Köztársaság Gyógyszerészeti Társasága tiszteletbeli tagjává választotta.

A jubiláló Végh professzor, sok-sok magyar gyógyszerész tanító mestere, sokunknak atyai barátja, ezelőtt egynéhány éve kapcsolódott ki az oktatásból, és most a VII Magyar Gyógyszerkönyv elkészítésénél kamatoztatja sokévtizedes szakmai tapasztalatát.

Tisztelettel és szeretettel kívánunk életének ezen jelentős évfordulóján erőt, jó egészséget, további töretlen jó kedélyt, sok sikert és örömet hivatása további műveléséhez és a magánéletében egyaránt.